

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio XIV. An poßint aliqua mixta, maxime sensibilia producere seu
gignere arte sua?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

*Cratis & hinc Sybaris vestris
conterminis oris,
Electro similes faciunt auroq; ca-
pillis*

*Quodq; magis mirum. Sunt, qui
non corpora tantum,*

*Verum animos etiam valeant
mutare liquores.*

*Cui non audita est obscena Sal-
macis vnda?*

*Aethiopesq; lacus quos si quis fau-
cibus hausit,*

*Aut furit, aut patitur mirum
gravitate soporem.*

*Clitorio quicumq; sitim de fonte
lenari,*

*Vina fugit, gaudetq; meris ab-
stemius vndis.*

*Huic fluit effectu dispar Lynce-
stius amnis:*

*Quem quicumq; parum moderato
guttore traxit,*

*Haud aliter titubat, quam si me-
ra vina bibisset.*

De admirandis Siciliæ aquis multa
Thomas Fazellus. 1. decad. libro primo
capite quinto, quod est de mirabilibus
Siciliæ.

QVÆSTIO XIV.

*An possint aliqua mixta, maxime
sensibilia producere seu gigne-
re arte sua?*

A

SIT propositio prima, Ani-
malia imperfecta, muscas, ver-
mes, ranas, & huiusmodi inse-
cta, & alia quæ ex putrefactio-
ne nascuntur, possunt producere celeriter:

A non creando, sed actiua passiuus appli-
cando. Hæc Diuus Augustinus, quem
schola Theologica sequitur a. Solent
autem hæc producere magi, ex pacto,
per dæmonem actiua passiuus appli-
cantem, nam ipsi magi plerumque
nesciunt, quo ista pacto gignantur, &
causas ignorant, vt quando diabolus
dat sagis minutum puluisculum, cuius
in aërem iactu diuersæ species locusta-
rum, bruchorum, murium, erucarum,

B & similibus animalculorum variæ pe-
stes, statim nascuntur, iubet interdum
primam quæ obuia plantam ex agro
illo, quem vastari volunt, euellere; aut
gramen perdendæ arbori illidere, &
alias tales nœnias adhibere, quæ vim
nullam habent naturalem b. Sic pos-
sent Magi etiam producere quosdam
anferes imperfectiores, qui soliti gi-
gni ex deciduis fructibus arborum in

C mari putrescentibus, vel sane ex li-
gnis nauigiorum putridorum, vt no-
runt contingere Scoti, & Hebridi-
um incolæ, quibus vocantur, *Klakis*
& *Bermcles* c. Sed an perfecta (quæ
vocantur) animalia? probabilius mi-
hi est, actiua passiuus applicando non
posse, quia hæc ex putrefactione nasci
non posse probabilius, & non nisi ex
prolifico parentum semine, vel à pa-
rente, vel à dæmone incubo matri in-
fuso, prout postea dicetur. Posset et-
iam dæmon talia iam producta mu-
liebri vtero includere, & callide inde
educta, occulta quapiam clancularij
meatus via ipsi cognita, in locis remō-
tis vbi nata videantur fouere, alere,
& respirare facere: vtpote inter sa-
xa, in quibus non raro imperfecta na-
sci consueverunt, muscæ, mures, &
similia. Hoc omnino crediderim con-
tigisse in canibus illis, quorum men-
tio fit à Guilhelmo Neubrigensi his
verbis: *Dum in quadam lapidicina pe-*

D

E

a D. Aug.
11.3 de Tir
in c. 7. D.
Bonau. &
alii in 2. di
7. Alex. de
Hales 2. p
quæ. 43 D.
Th. 1. p. 9.
114. ar. 4

b vide Nic
Remigi. 1
dæmono
larr. c. 21

c Card. lib
7. de re. va
riet. Lobe
lius in fin.
lib. de hist
herbar.

tra ingens ferramentis sinderetur, apparuere duo canes capaces sui in eadem petra capacitatem replentes absque omnispiraculo (intell. perceptili) videbantur autem esse ex eo canum genere, quos leporarios vocant, sed vultu truces, odore graues, pilorum expertes. Et vnus quidem eorum vt dicitur, cito defecit. Alterum vero stupenda, vt aunt, edacitatis Henricus Vvimonienfes Episcopus diebus plurimis in delicijs habuit.] libro primo, Histor. Anglor. capite vigesimo octauo, & subdit, in alio lapide inuentum bufonem cathenulam auream circum collum habentem. Censeo huic cate- nulam à dæmone additam, nam ipse bufo ibidem nasci potuit, vt in carbonarijs fodinis Leodicensibus filices ingentes nonnumquam reperiri, intra quos viui bufones conditi, vt in natiuitatis suæ cunis, latebant.

B

Possunt etiam dæmones producere quædam insolita monstra: quale illud in Brasilia, altum palmos septendecim, textum corio lacertæ, mammis præ- tumidis, brachijs leonum, oculis ri- gentibus, & flammeis, scintillanti- bus, simili lingua, d qualis forte mon- stra, quæ in Saxonix siluis, semihuma- na facie, capta anno 1240. e. Nisi fortas- sis illa sint ex nefario hominum acfe- rarum coitu nata: quæ monstrorū plu- rimorum origo indubitata. Sic enim peperit olim bello Marfico Alcippe- lephantum f: sic anno 1378. apud Hel- uetios alia leonem g: sic anno postea 1471. quædam Papiæ cattū, Brixix ca- nem alia: sic 1571. mulier Augustæ vin- delicorum, eodem partu, enixa primo caput humanum membran. inuolu- tum, mox serpentem bipedem, tertio porcum integrum h: & quæ varia hu- iusmodi leguntur apud. recentiores i. Illud superat admirationem reliquo- rum, quod Castanneda retulit, in An-

A nal. Lusitania: mulierem ob quod- dam crimen in insulam desertam naui deportatam: cum ibi exposita fuisset, eam simiorum, quibus frequens lo- cus, agmen circumstet: se fremebun- dum, superuenisse vnum grandio- rem, cui reliqui loco cesserint, ab hoc mulierem blande manu captam in an- trum ingens abductam, eique cum ip- sum, tum cæteros copiam pomorum nucum, radicumque variarum appo- suisse, & nutu, vt vesceretur, inuitasse: tandem fera coactam ad stuprum: faci- nus hoc multis diebus continuatum, adeo vt duos ex fera liberos susceperit, ita miseram (quanto mors optabi- lior!) victitasse per annos aliquod: donec Deus misertus nauim eo Lusita- nam detulisset: cumque milites in ter- ram aquatum ex proximo ad antrum fonte exscendissent, abessetque fortè fortuna semius: feminam ad inuisos diu mortales accurisse, & acciden- tem ad pedes supplicasse, vti se facino- re & calamitosissima seruitute irent ereptum: adtrentibusque, & ca- sum mirantibus illis, eam cum ipsis nauim adscendisse: sed ecce tibi si- mium superuenientem, inconditis gestibus & fremitibus coniugem non coniugem reuocantem, vt vidit vela ventis data, concito cursu de liberis vnum matri ostentat, minatur: ni re- deat, in mare præcipitaturum: nec se- gniter fecit, quod minatus tum recur- rit ad antrum, & eadem velocitate ad litus rediens, ostentat alteram, mina- tur, & demergit: subsequitur & ipse furens, tamque diu nauim natatu in- sequitur, donec vndæ natantem vicere. Rem tota Lusitania teste notif- simam, & à rege mulierem Vlisiponæ addictam ignibus, quorundam preci- bus vita impetrata lethū cum claustro perpetuo commutasse. Miraris Lector?

en tibi

de occult
nat. mirac.
cap. 8.f Anan li.
4. de Nat.
æmon
: Lycost
de Prodigf Alex ab
Ale. lib. 2
Stumph.
Chro Helh Lycost.
supra
C.
i Cardan.
l. 16 de va-
rie. Lem.
nium li. 1.

en tibi Saxo Grammaticus, cum duobus Magnis, Vpsalensibus Episcopis: narrat Gotthicos reges ex Vrfo & Virgine nobili originem ducere: & Ioannes de Barros Pegusianos & Sianitas Indiæ gentes, à cane, qui cum muliere corpus miscuerat. *a* Verum his ego non sum credulus: qui certus sum ex homine, & ferâ verum hominem nasci non posse, quia ferinum semen perfectionis illius est expers, quæ ad tam nobilis animæ domicilium requiritur, quare si quid ex tali mixtione nascatur, monstrum id fuerit, non homo. Sequitur enim deterioris feminis conditionem talis fœtus: quare ut summum hominis aliquam speciem præbebit. Nec enim crediderim, censendum perfectum brutum eius speciei, cuius alteruter parentum: (v.g. ex Lusitana nati, nec simijs, nec homines erant) sed monstrum quoddam mixtæ speciei & imperfectæ, vt mulus ex equo & asino, thoës ex hyænâ & lupo: quare nec arbitror, si commisceatur sibi simili, vel alteri bruto perfectæ speciei, brutum vllum geniturum. Confirmat hanc sententiam cordati Historici Petri Chiezæ narratio, qua tradit rupices illos Andinos solitos ingentibus simijs se commiscere: & natos inde fœtus caput humanum & pudenda habere, cætera simijs similes esse: seros iuxta ac fœdos, qui non loquantur, sed terribiliter ululent: & ab ipsis quoque Indis, pro monstris haberi. Denique in prouincia Aulaga mulierem Indam ex cane tria monstra peperisse hæc ille, *1 part. Histor. Peruana. cap. 95.* Præterea in nonnullis exemplis citatis, imaginatrix vis & corruptio feminis, & superfluum in vtero humorum copia, suam sibi singula partem possunt vindicare. Fieri potest præterea, vt mulieres harum aliquæ de

A strigum numero fuerint, & dæmon incubus calidum horum animalium semen illis infuderit. cur quæ potest humano sic abuti, non possit, & ferino? Sanè in illis exemplis, de Indorum populis & Gotthorum regibus putarim hoc dicendum: quod dæmon inferarum talium effigie fœminas compresserit, quod eum posse docebit sequens quæstio. Verissimam narrationem his adiungo. In hoc ipso Belgio fuit nefarius quidam: qui vaccæ se commiscuit. Post visa bos prægnans, & post aliquot menses edere masculum fœtum, non vitulum, sed puerum: adfuerunt non vnus, deque matris vaccæ cadentem vtero adspexerunt, leuatumque de terra nutriti tradiderunt, adoleuit puer, baptizatus, & institutus Christianæ vitæ præceptis, pietati se adixit: & pro patre, serio penitentia vacat operibus: homo quidem perfectus, sed qui sentiat in animo propensiones vaccinas, pascendi præta, & herbas ruminandi. Quid de hoc sentiendum? nonne hominem esse: planè crediderim: sed ex vacca matre natum abnuo, quid ergo? Diabolus peccati illius gnarus, & impulsor, mox vaccam prægnantem fecit videri: cum voluit, alicunde infantem surreptum attulit, & vaccæ parturienti, quæ ventro grauida erat, puerum sic supposuit: vt à vacca fundi videretur. Hinc nata opinio: & puer persuasus se vaccæ filium, matris putatæ propensiones hausit imaginando. Nam vt verus homo, ex feminis vaccini materia, nascatur, & organica illa dispositio perfecta humani corporis, in vaccæ vtero, & vaccinæ animæ calore ac virtute, perficiatur: id philosophos omnes mecum arbitror, inter *admirata*, computaturos. Illud vero Manilij, monstrorum productio-

nem astrorum in fluxibus & fato Stoico ascribentis, secta est deliramentum.

Permisset sepe ferarum

Corpora cum membris hominum: non feminis ille

Partus erit, quid enim nobis commune ferisque

Qui sive in portenti, noxam peccavit adulter?

Astra nouant formas, caelumque interserit ora,

Cæterum Andr. Cæsalpini Paradoxum: sine semine, bruta perfecta e quos, boues, elephantos, imo & hominem quoad corpus, ex Solis calore, & putredine sola nasci posse: quod multis probare conatur, lib. 5. Peripatetic. Quæst. q. 1. vnde sequeretur arte Magica hæc omnia produci posse applicatione agentium ad patibilia: mihi nondum potui in mentem producere, vt id verum esse, vel suspicer. Qui non ignorem, præparationem materiae ad formas animantium, quæ perfecta nuncupatur, dependere à virtute feminaria, & formatrice: quæ ad perfecti animalis conformationem opus habet, non tamen primarum qualitatum mixtura & temperamento, quod à cælorum influxu, & solis calore recipit: sed præterea perfecti: animantis cooperationem exigit, vt cordati omnes Theologi & Philosophi fatentur, quos citant Conimbricenses nostri, erudite hoc commentum resellentes, in 2. de calor. 3. q. 6. art. 3. & 4. quos (curiosè lector) suadeo tibi legendos. Illud etiam considera, hominem quoad corpus sic gigni, vel sibi in his verbis contradicere, vel hoc tantum dicere, sic monstrum gigni posse: imò nec monstrum quidem: quia in animatū, quæro enim quæ illa humani corporis massa

A anima animabitur? humana? at hoc est delirium Paracelsi, hæreticum, vt aliàs ostendi: ferina? sed ferarum anima nõ potest humanum corpus informare, quia longè aliàs requirit dispositiones, longè dissimiliores, quàm anima bouis & canis, constat tamen corpus caninum à bouis anima informari non posse, quale ergo hoc monstrum, aut quid futurum?

B Certum est monstra nasci aliquando diuina vltione. Docet Dockumentum Frisiorum poena, ob eorum Episcopum S. Bonifacium cum focijs casum. Nam horum Sanctorum indignam mortem (ait Kempensis) in filios filiorum Deus vindicauit: vt passim ex eorum familijs (quorum maiores tam nefarium scelus perpetrarunt) in hunc diem videantur in occipite habere, grossos crines subalbi coloris, in modum caudæ cuiusdam brui animalis, vt iuste dixeris.

Sentit adhuc proles, quid commiserè parentes.

Ita Cornel. Kempius Dokumentis, lib. 2. de Orig. Frisior. cap. 21. Imitemur Samsonem, & caudam caudæ connectamus, scribit Polyd. Virgilius, Hist. Anglor. lib. 13. in hanc sententiam: eo quod Rex Henricus II. ostenderet sese intensum B. Thomæ Cantuar. sanctum virum, iam sic vulgo negligi coepisse, contemni, & odio haberi: vt cum venisset aliquando Strodum: qui vicus situs est ad ripam Meducia fluminis, quod flumen Rocestriam alluit: eius loci incolæ cupidi bonum patrem ita despectum ignominia aliqua afficiendi: non dubitarint amputare caudam equi, quem ille equitaret, seipsos perpetuo probro obligantes. Nam postea nutu Dei ita accidit, vt omnes ex eo hominum genere, qui id facinus fecissent, nati sint instar brutorum

torum

torum animalium caudati. Sed ea infamia nota iam pridem, cum gente illaeorum hominum qui peccarunt, deleta est.] Sic Polydorus: cuius vltima clausula, an in gratiam adfecta, an ex verò? no- uit Deus, contuicium certè in gentem totam manauit, & durat inter homi- nes proteruos; qui, linguæ petulantio- ris, nihil habent penit vera an falsa effuriant. Si quid talis dedecoris per- maneret, Guilhelmus Tookerus Re- ginæ suæ, etiam huius appendicis de- mendæ virtutem mirificam tribuif- set. Citra iocum: apud Thom. Anti- pratensem reperio, libr. 2. de Apibus: Nobili cuidam venationis gratia fe- stos dies prophananti, ex vxore natam prolem canino ricu, & auribus brac- corum (vt vocant) more flaccis ac de- pendulis.

QVÆSTIO XV.

*An sint vnquam demones incubi
& succubæ, & an ex tali con-
gressu proles nasci
queat.*

AXIOMA I. fit, Solent male-
fici & Lamia cum demonib. illi
quidem succubis: ha vero incu-
bis: actum Venerium exercere.

Perperam hoc negarunt cõplures hæ-
retici; inter quos pars ista negatiua cõ-
muniõ videtur: ex Catholicis etiam
nonnulli: sed pauci admodũ, ex Belgis
Philippus Broideus, b ex Italis Carda-
nus, Ponzinib. & Bapt. à Porta, sed ho-
rum auctoritas nõ magna, si cum con-
trarium asserentibus eam componas.

Placuit enim affirmatio axiomatis
ad cõmultis, vt verendum sit ne per-
tinaciæ & audaciæ sit abijs discedere:
Communis namque hæc est sententia
Patrum, Theologorum, & Philo-

A fophorum doctiorum, & omnium fe-
re sæculorum atque nationum experi-
entiã comprobata. Vt cæteros ta-
ceam voluere Plato, in Cratylo, Philo-
sophus, & verus Synagoga D. Cyprian.
D. Iustinus Mart. Clemens Alexand.
Tertullian. & alij, qui vetustiores pa-
tres, in eo quod voluerunt demones,
posse cum mulieribus rem habere, op-
timè senserunt, in eo vero à recentio-
ribus iure reprehenduntur, quod de
huiusmodi concubitu Mosis etiam
verba, d. de filijs Dei & filiabus Caini
receperunt. Solidior ergo adhuc pro-
batio huius sententiæ desumitur à D.
Hier. in c. 6. ad Eph. & D. Aug. quem
communis schola Theologorum cum
D. Isidoro sequitur: e & pro eadem
pugnat Bulla Innocentij 8. Pontif. con-
tra maleficos.

B Probantur hæc ratione & simul ex-
plicantur: Dæmones (quod postea do-
cebo) possunt defunctorum corpora
assumere, vel de nouo sibi ex aëre
& alijs elementis ad carnis similitu-
dinem palpabilia effingere ac forma-
re, possunt illa pro libito mouere &
calefacere, si ergo possunt, quem na-
tura non habent sexum artificiose ex-
hibere, & vitijs specie fœminea, fœmi-
nis specie virorum abuti, & has sub-
ijcere & illis se substernere, possunt
etiam aliunde acceptum verum semẽ
adferre, & naturalem eius emissionem
imitari. Possunt ergo illa omnia face-
re, quæ axioma istud primum suppo-
nit: quod cum possint, & eos facere do-
ceat experientia, non est cur dubite-
mus.

C
D
E AXIOMA II. Potest etiam ex huius-
modi concubitu demonis incubi proles
nasci.] Maior est difficultas huius
axiomatis, quæ tamen tollitur, quan-
do benè & dilucidè tota res explica-
tur. Sciendum ergo quod potest,

& Pamel
in Error.
Tertulia
ni. Anno 1
quib. adde
Plethoñe
lib. de mi-
rabilib. &
longæuis
Pereñũ
li. 8. in Ge-
nes. dif. 1.

d Genes. 6.
art. 2.

e Aug. li. 15
de ciu. dei
c. 23. Isid. l.
8. Orig. A.
le de Hal. 1
par. qu. 68
Thom. Bo-
nau. Scot.
Dur. Gabr
in 2. dist 8.
Guil. Paris
de vni. pa.
vlt c. 23. A-
bulen. in c
6 Gen. q. 6
& c. 7. Ex.
q. 12. Auc̃
mallei ma-
lesic. Grill.
Remigi &
alii 1. C. cõ-
muniter &
ex medicis
Simphoriã
li. 2. prax.
c. 7. Cæsal.
de dæmõ.
inuestigat
c. 16. Con-
drõch. lib.
3. de morb
venef. c. 10
Valesius
de sacra
Philo. c.
8. in princ
& c.

Thom. Bo-
nau. Scot.
Dur. Gabr
in 2. dist 8.
Guil. Paris
de vni. pa.
vlt c. 23. A-
bulen. in c
6 Gen. q. 6
& c. 7. Ex.
q. 12. Auc̃
mallei ma-
lesic. Grill.
Remigi &
alii 1. C. cõ-
muniter &
ex medicis
Simphoriã
li. 2. prax.
c. 7. Cæsal.
de dæmõ.
inuestigat
c. 16. Con-
drõch. lib.
3. de morb
venef. c. 10
Valesius
de sacra
Philo. c.
8. in princ
& c.

Thom. Bo-
nau. Scot.
Dur. Gabr
in 2. dist 8.
Guil. Paris
de vni. pa.
vlt c. 23. A-
bulen. in c
6 Gen. q. 6
& c. 7. Ex.
q. 12. Auc̃
mallei ma-
lesic. Grill.
Remigi &
alii 1. C. cõ-
muniter &
ex medicis
Simphoriã
li. 2. prax.
c. 7. Cæsal.
de dæmõ.
inuestigat
c. 16. Con-
drõch. lib.
3. de morb
venef. c. 10
Valesius
de sacra
Philo. c.
8. in princ
& c.

Thom. Bo-
nau. Scot.
Dur. Gabr
in 2. dist 8.
Guil. Paris
de vni. pa.
vlt c. 23. A-
bulen. in c
6 Gen. q. 6
& c. 7. Ex.
q. 12. Auc̃
mallei ma-
lesic. Grill.
Remigi &
alii 1. C. cõ-
muniter &
ex medicis
Simphoriã
li. 2. prax.
c. 7. Cæsal.
de dæmõ.
inuestigat
c. 16. Con-
drõch. lib.
3. de morb
venef. c. 10
Valesius
de sacra
Philo. c.
8. in princ
& c.

Thom. Bo-
nau. Scot.
Dur. Gabr
in 2. dist 8.
Guil. Paris
de vni. pa.
vlt c. 23. A-
bulen. in c
6 Gen. q. 6
& c. 7. Ex.
q. 12. Auc̃
mallei ma-
lesic. Grill.
Remigi &
alii 1. C. cõ-
muniter &
ex medicis
Simphoriã
li. 2. prax.
c. 7. Cæsal.
de dæmõ.
inuestigat
c. 16. Con-
drõch. lib.
3. de morb
venef. c. 10
Valesius
de sacra
Philo. c.
8. in princ
& c.

Thom. Bo-
nau. Scot.
Dur. Gabr
in 2. dist 8.
Guil. Paris
de vni. pa.
vlt c. 23. A-
bulen. in c
6 Gen. q. 6
& c. 7. Ex.
q. 12. Auc̃
mallei ma-
lesic. Grill.
Remigi &
alii 1. C. cõ-
muniter &
ex medicis
Simphoriã
li. 2. prax.
c. 7. Cæsal.
de dæmõ.
inuestigat
c. 16. Con-
drõch. lib.
3. de morb
venef. c. 10
Valesius
de sacra
Philo. c.
8. in princ
& c.

V 4

præter

A
a Per. Mar
V Vierus,
Chytrens
Lerchem
Biermann
Fich. Go.
delman. &
alij.
b Additio.
ad c. 11. Po-
ri Roman.
c Videte
hos citat.
apud Sixt.
Senes. lib.
5. Bib. fa. c.
annota 77